na: ex qua dū infirma mēbra in eccleſia nu triūt: quaſi xp̄m lactāt quē in minis ſuis eſſe pn̄tem cognoſcūt. De qbꝰ bn̄ ſubdit.

Z Mandragore dederūt odo rem in poꝛtis noſtris.]

¶ Quid per mādragoꝛas herbā ſcʒ medi cinalē ⁊ odoꝛiferā: niſi virtꝰ perfectoꝝ in telligit? per quā perfecti qꝙ dū imꝑfcoꝝ infirmitatibꝰ medent: in fide quā p̄dicant in poꝛtis eccl'e veri medici eſſe cōpꝛobant Qui dū exēpla bonoꝝ operū circūquaqꝫ per ſanctaʒ famā tribuūt: quaſi odoꝛē quo egroti ſanent aſpergūt. Sequit.

aa Omnia poma noua ⁊ vete ra dilecti mi ſeruaui tibi.]

¶ Hic per poma ſenſus ſcripturaꝝ ſcāꝝ in telligūt: que dū ex p̄ribus ſcīs ad nos vſ qꝫ peruenīūt ⁊ credunt: ex arboꝛibꝰ poma exurgūt: qbus aīe delectāt. Oīa ꝫ poma noua ⁊ vetera dilcō ſuo ſeruat: qꝛ ſi nouū teſtm̄ eccl'a catholica recipit: vt vetus nō abijciat: ſic vetus venerat: vt nouū ſꝑ in ip̄is ſacrificijs carnalibꝰ per ſpm̄ intelli gat: in nouo ſcʒ xp̄m veniſſe ꝯgaudēs: in veteri aūt ſemꝑ venturꝝ expectās ⁊ dicēs

¶ Capitulū VIII A

Q Uis mihi det te fratreʒ meū ſuggentē vbera ma tris mee: ⁊ inueniā te fo ris ⁊ deoſculer: ⁊ iā me nemo de ſpiciat.] In veteri lege eccl'a poſita xp̄m exoptabat: ⁊ in ſecreto p̄ris manētē foꝛas venire: ꝑ carnē ad hūanos oculos nō me diocrit cupiebat. Vn̄ ⁊ dauid deſiderans dicebat: Exurge ⁊ ne repellas in finē. Et alibi. Inclīa celos tuoſ ⁊ deſcēde. Et eſai as valde cupiēs eū videre dicebat Vtinā diſrūꝑes celos ⁊ deſcēderes. Vult ꝫ ſpō ſū foꝛas ſpōſa inuēire ⁊ deoſcl'ari: qꝛ ꝯcu piſcit ſub lege poſita: vt ꝑ carnē appeat: vt ꝑ amoꝛē ei fuiat cui p̄ꝰ nō accepta gr̄a plꝰ tioꝛe ꝙ amoꝛe fuiebat. Poſt cꝰ oſcu lū ⁊ neminē deſpicit: qꝛ poſtꝙ xp̄s vēit ⁊ fidelibꝰ ſuis ſpm̄ libertatꝭ infudit: ab ip̄is etiā angelis eccl'a honoꝛat. Hinc eſt ꝙ io ſue angelū adoꝛauit: iohāni vero volēti ſe adoꝛare dixit: Vide ne fecerꝭ ꝯſeruꝰ tuus ſū: ⁊ vnꝰ fr̄m tuoꝝ hn̄tiū teſtimoniū ieſu. Sed qꝛ veniente eccl'a ſuſcepit ſynagoga reppulit: q̄ iteꝝ eū in fine mūdi ſuſcipiet ⁊ amabit. Iō ſubſequit eccleſia ⁊ dicit:

B A Appꝛ̄hendā te ⁊ ducā in do mū mr̄is mee: ⁊ ibi me docebis ⁊ dabo tibi poculū ex vino ꝯdi tū ⁊ muſtū maloꝝ ḡnatoꝝ meoꝝ

Appꝛ̄henſū in domū mr̄is ſue ducit: qꝛ ſy nagoge in fine mūdi xp̄m in quē credit p̄ dicabit Dūqꝫ ꝑ p̄dicationē eccl'e ſuſceptꝰ fuerit ibi eccl'aʒ docebat: qꝛ ſe doceri gau debit: qn̄ ſynagogā iā idē coꝛpꝰ factā eru diri ſecū videbit poculū ex vino ꝯditū ec cleſia dabit: qꝛ ipſi ſynagoge nouū teſtm̄ cū veteri p̄dicabit: ⁊ q̄ vino poculū ꝯdiēt qꝛ dulcedinē euāgelij teſtionijs legꝭ que aſꝑſa eſt vt robuſtius teneat tinget. Mu ſtū vero maloꝝ granatoꝝ ſuoꝝ tribuet: qꝛ foꝛtiū viroꝝ q̄ vnitatē eccl'ie etiā in marty rio tenuerūt: exēpla appōet: vt ad coꝝ ſili tudinē ſinagoga iardeſcat: ⁊ an̄ xp̄i ꝑſecu tiōibꝰ mr̄io ꝑductā roboꝛata nō ſuccūbat Cū eīm foꝛtiū pugnatoꝝ victoꝛias audie rit: ad eoꝝ mutatōeʒ pugnā ſubire nō du bitabit. Qd̄ apte manifeſtat cū ſubiūgit:

C L Leua eius ſub capite meo: ⁊ dextera illius amplexabit me.]

¶ Leua xp̄i vita p̄ns: dextera xp̄o vita btā hēt. Caput aūt nr̄m ſpūalr mens eſſe ꝑhi bet. Dicit ꝫ ſynagoga p̄dicatiōibꝰ eccl'ie iaʒ ꝯuerſa: exēplis iā roboꝛata: imitatiōe ſubleuata: leua eiꝰ ſub capite meo: ⁊ dex tera illiꝰ āplexabit me. ac ſi diceret. Q.m̄ nūc tand̄ xp̄i fidē teneo: eiꝰ ieffabilē gr̄aʒ experioꝛ ꝯcupiſcibilē: ⁊ quā deſiderare ne ſciebā dulcedinē ſentio: iā terena oīa poſt pono: etiā ip̄aʒ vitā carnis ꝑ eiꝰ amoꝛe cō tēpno: ⁊ ad eiꝰ btitudinē videndā: totꝭ de ſiderijs ābelo. Hoc q̄ppe qd̄ rē aliꝙ āple ctit: ip̄aʒ quā āplectit rē ex oī ꝑte intra ſe hr̄e nō igrat. Leua ꝫ ſub capite eſt: ⁊ dex

tera amplexat̃: qm̃ ſctã aĩa mẽti ea q̃ videt ſupponit: ⁊ ea q̃ nõ videt oĩ conatu ⁊ vniuerſis cogitatiõib⁹ appetit Sũt q̃ppe mõ nõnulli q̃ tãto deſiderio celeſtia ſectãt̃: vt oĩa viſibilia ꝓ nihilo reputẽt: mentẽ ſuã celeſtib⁹ ſtudijs ſine intmiſſiõe occupẽt: nihil aliud agere libeat: q̃cq̃d extra ſpũalẽ actionẽ eſt aĩm⁹ faſtidiat: hãc ſolã diligat: cetera ꝯtẽpnat: niſi forte ea iſti nccia cognoſcat. Iſti ꝺo ſub capite leuã hñt: q̃ mẽte erecta ad btĩtudinẽ xp̃i currẽtes vitã pñtem ſub ſe vidẽt. Et dextera xp̃i eos ãplexat̃: q꞉ ex oĩ ꝑte eos dilectio celeſtis intra ſe retinẽs tuet̃. Hmõi q̃ppe viri ſcõ ocio delectãt̃: in q̃ vite btẽ delectatõe ꝯcupiſcibilr̃ per ꝯtẽplationẽ ꝑfruũt̃: in q̃ ꝯtẽplatõez oculũ cordꝭ mũdãt: vt deũ adhuc etiã in hac carne poſiti q̃tũ hũane infirmitati datũ eſt videãt: c⁹ viſiõe ſe illuimnẽt ſuauitate reficiãt. Iſti illã btĩtudinẽ iã aliquãtulũ experiũt̃: de qua in euãgelio veritatis voce dr̃: Beati mũdo corde qm̃ ipſi deũ videbũt Qđ em̃ futuꝝ eſt iã in eis incipit cõpleri: q꞉ ⁊ ſi in hoc mũdo adhuc in carne viuũt: iã tñ ꝑ hoc qđ mai⁹ eſt in eis extra carnẽ ſũt. Ab his ĩplet̃ qđ per pſalmiſtã diña voce p̃cipit̃. Uacate ⁊ videte: qm̃ ego ſũ deus. Hi em̃ q̃ ſine mũdi ſtrepitu viuũt: eo mentẽ in dei viſionẽ ꝑ deſideriũ ⁊ ꝯtẽplationẽ figũt. Et qm̃ tales multi ex ſynagoga in fine mũdi vt credim⁹ ꝑ ꝯuerſionẽ erũt bene ab hmõi dictũ intelligit̃. Leua eius ſub capite meo: ⁊ dextera illius amplexabit̃ me. De quib⁹ ⁊ ꝓ quibus ſponſus loquit̃ cõſequẽter.

D Adiuro vos filie hierl̃m: ne ſuſcitetis neq꞉ euigilari faciatis dilectã donec ipſa velit.]

Sed q꞉ iã illud ſupius expoſuim⁹ iterũ exponere recuſam⁹. Sed de eadẽ ſynagoga iã facta eccleſia filie hieruſalẽ que ammirãtes interrogãt ⁊ dicũt.

E Que eſt iſta que aſcẽdit de deſerto delicijs affluens innixa ſup dilectum ſuum.

Scã eccl'a vel q̃libꝫ ſcã aĩa de deſerto aſcẽdit: q꞉ in exilio h⁹ ꝑegrinatiõis poſita ad celeſtia gaudia mẽte ⁊ cogitatiõib⁹ tẽdit. Uñ ⁊ paul⁹ dicebat. Nr̃a cõuerſatio in celis eſt. Delicijs affluit: q꞉ ſcẽ ſcripture meditatiõib⁹ intendẽs: celeſti pabulo aſſidue mentẽ paſcit: ſuꝑ dilectũ initit̃: q꞉ in ſoli⁹ xp̃i auxilio ꝯfidens: eo largiẽte ab exilio ad patriã tranſfert̃. Ipſa q̃ppe veritas oĩbus fidelib⁹ ait: Sine me nihil poteſtis facere. Uñ vero accepit: vt ab infimis ad ſupiora a deſerto ad regnũ aſcendere poſſit: manifeſtat dilect⁹ cũ ſubdit:

F Sub arbore malo ſuſcitaui te

Quid ꝑ arborẽ malũ: niſi ſcã crux deſignat̃: que malũ illud ſuſtinuit: de q̃ eadẽ ſpõſa in ſupiorib⁹ dicit: Sicut malũ iter ligna ſiluaꝝ: ſic dilcũs me⁹ iter filios. Sꝫ ſpõſaꝫ ſuã xp̃s ſub arbore malo ſuſcitauit q꞉ in cruce poſit⁹ ſubditã ſibi eccl'aꝫ ad vitã vocauit: vt a ſomno mortꝭ reſurgeret ⁊ cũ illo ſe crucifigẽs ad nouã reſurrectionẽ ꝓperaret Uñ ⁊ apl's cuiuis aĩe mortue dicit: Surge q̃ dormis ⁊ exurge a mortuis: ⁊ illumĩabit te xp̃s. Et q̃buſdã q̃ iã ſurrexerãt. Alibi dicit. Si ꝯſurrexiſtis cũ xp̃o q̃ ſurſũ ſũt q̃rite: ſed q꞉ infidelitas ſynagoge xp̃m crucifixit. Ideo ſequit̃.

G Ibi corrupta eſt mr̃ tua: ibi violata eſt genitrix tua.

Sub arbore malo violata eſſe eccl'a dr̃: q꞉ qñ ſaluatorẽ ſuũ in ligno fixit: nefando ſcelere ſe corrupit. C⁹ ſceleris magnitudinẽ incultat: cũ idẽ replicat dicens.

Ibi violata eſt genitrix tua.

Sꝫ qm̃ ad hoc cecitas in iſrl' fcã ẽ: vt plenitudo gẽtiũ ĩtraret. Iđ intrãti eccl'e dr̃:

H Pone me vt ſigculũ ſuꝑ cor tuũ: vt ſigculũ ſuꝑ brachiũ tuũ.] Suꝑ cor q̃ ⁊ ſuꝑ brachiũ ſpõſe dilect⁹ ponit̃: q꞉ in ſcã aĩa q̃tũ ab eo diligat̃ ⁊ volũtate ⁊ actiõe deſignat̃. Si igit̃ q̃ppe ſcã mẽs interi⁹ ⁊ exteri⁹ xp̃m portat: q꞉ dũ in ei⁹ meditatõib⁹ aſſidue laborat: i exteriori actiõe eũ imitari nõ ceſſat: q̃ ei⁹ dilecta eſſe dubitari nõ debeat. De quo ſigno ipſe ſponſus diſcipulis ſuis aiebat:

In hoc cognoſcēt omnes: quia vere mei diſcipuli eſtis: ſi dilectionē habueritis. De qua dilectiōe mox ſubdit.

M Qr fortis eſt vt mors dilectio

Bene procuIdubio fortis vt mors dilectio eſſe perhibet: qr dū per dilectionē a vicijs mortificamur. Quod mors agit in ſenſibus corpis: hic agit dilectio in cupiditatibus mentis. Sunt em̄ nōnulli qui ſic diligūt deū: vt oīa viſibilia negligāt: ⁊ dū in eterna mente tendūt: ad oīa tpalia pene inſenſibiles fiāt. In his nimirū: vt mors dilectio fortis exiſtit: qr ſicut mors exteriores corpis ſenſus ab oī pprio ⁊ naturali appetitu interficit: ſic dilectio in talibus viris oīa terrena deſideria ↄtēpnere: mentē alias intentā compellit. Hmōi mortuis ⁊ viuis dicebat apl's: Mortui em̄ eſtis: ⁊ vita veſtra abſcōdita eſt cū xp̄o in deo. Hi procuIdubio vitā ſuā cū xp̄o abſcondūt: qr dū oīa que videmus poſtponūt in his que nō videmus: in beatitudīe ſcʒ xp̄i veraciter ⁊ ſecrete viuūt: qr em̄ falſam vitā deſpiciūt que viſibiliter apparet: in vita vero ſe abſcondūt: que nō niſi in viſibilib⁹ oculis ſe manifeſtat. Poteſt tñ intelligi: vt hic de ſeipo xp̄o dicat inquiēs: Pone me vt ſignaculū ſup cor tuū: vt ſignaculū ſup brachiū tuū: quia fortis eſt vt mors dilectio. Ac ſi diceret: Dignū eſt vt in mēte ⁊ actione ſignū dilectōis mee meipm̄ tecū feras: qr in fortitudīe dilectiōis tue mortē ſubij vt tu que mortua in infidelitate eras: mecū reſurgēs: in fidei nouitate ſpūaliter viuas: ſed qr in cruce ſuſpēſus nequaꝙ fuiſſet: niſi ad magnā inuidiaʒ cor ſynagoge exarſiſſet. Ideo ſubdit.

N Dura vt inferus emulatio.]

Emulatio quippe ⁊ in bonū ⁊ malū accipit. In bonū em̄ accipit ſicut per apl'm dicit: Emulamini cariſmata maiora. In malū autē aſſumit: vbi per ſamuelē ſauli dicit: Auferet a te regnū: ⁊ dabitur emulo tuo. Emulus quippe ei⁹ dauid dicit: cui ſaul inuidere nō ignorat. dura eſt ergo vt inferus emulatio: qr ſynagoga xp̄m ad inferos poſſe tranſmittere ſe putauit: eiqȝ ad mortē corde īmiſericorditer inuidit: vt inferus emulatio dura extitit: qr ſicut inferus ſine miſericordia q̄s tenet cruciat: ſic iudaica plebs xp̄m apprehēdens: ſine reſpectu pietatis ad mortē trahebat. De qua bene ſubditur.

L Lampades eius lampades ignis: atqȝ flammarū.]

Sicut ignis qui incēdit ↄſumit: ſic iudeos ab oī fidei virtute inuidia ſua deſtruxit de q̄bus bene alibi dicit: Et nūc ignis aduerſarios cōſumit. Ac ſi diceret: Anteꝙ ad eternū ignē veniāt: in p̄nti ↄſumunt: qr in ſe ipſi ignē inuidie portant: qui ſine portātis cōbuſtione nō portat. Hic ignis inuidie flāmas ptulit: qñ per exempla in q̄bus accenſus eſt: etiā in gētibus vſqȝ ad xp̄ianoꝝ martyria p mūdū vniuerſū excreuit. Sed qr hic ignis inuidie: hinc ignis charitatis ſe extulit. Ideo ſubdit.

O Aque multe non potuerūt extinguere charitatē: nec flumina obruent illam.]

Charitate q̄ppe ſancti viuacit' ardebāt: qr in dei ⁊ pximi dilectiōe mirabiliter flagrabāt. Hāc charitatē aque multe extinguere nō poterāt: qr quātecūqȝ tribulationes eis fierēt ad odiū eos trāſmittere non valebāt. Hic nimirū eſſet extinguere charitatē ſi in tribulatiōibus quas ingerebāt ad dei aut pximi odiū eos hūiliare nō potuiſſent. Sed cū aque dicte ſint: q̄d rurſū p flumīa: niſi ipſaꝝ aquaꝝ incremēta ⁊ viuacitas intelligit. Fluīa q̄ppe viuas aq̄s ſolere dici cognoſcim⁹: fluīa ꝙ maxīas tribulatiōes accipim⁹: que dū per totū orbē ſup martyres ebullierunt ad extinguendū charitatis ignē grādi impetu cōfluxerūt. Sed qr inter fluīa adeo charitatis vigor vixit: ita vt potius fluīa ↄſumeret ꝙ ſe ab illis extīgui permitteret. Ideo multi etiā perſecutoꝝ ad eandē charitatē ſe ↄuertebāt: ita vt dimitteret q̄cquid in mūdo poſſidebat: ⁊ ſeipos morti darēt ꝙ patiētib⁹ crudeliter inferebāt. Unde ⁊ ſubdit.

M Si dederit homo omnē ſub-

ſtantiã domus ſue pro dilectiõe quaſi nihil deſpiciet eam.]

Cũ cupiditatẽ terrene ſbe deus non dili git:qꝛ terrenus amoꝛ oculũ coꝛdis ſoꝛdidat ne diuia claritas videat. Cõtra qꝫ in euã gelio dr̃. Beati mũdo coꝛde qm̃ ipſi deũ videbũt. Et iobes apl's ait: Si q̃s diligit mundũ nõ eſt charitas pr̃is in eo. Nec ni mirũ qũo eũ diligere põt quẽ neſcit? Aut quõ eũ ſcit: ad quẽ ſciendũ oculũ coꝛdis claudit. Sed hõ oẽm ſubam domꝰ ſue ꝓ dilectiõe tbuit:qñ q̃cq̃d in mũdo poſſidet ꝓ xp̃o diſtribuit:vt abijciẽſ qđ ĩpedit deũ diligat: ⁊ terſo puluere ſollicitudinũ ocu los apiat:vt deũ videat. Et cũ oẽm ſuba3 dederit:q̃ſi nihil eã deſpicit:qꝛ poſtq̃ ocu lũ terſit:⁊ deũ ꝯſpexit:in illiꝰ viſiõe q̃cq̃d poſſederãt nihili pẽdit. Hoc apl'i fecerũt qui nõ ſolũ poſſeſſa:ſed etiã cupita vt xp̃3 ſeq̃rent dimiſerũt. Quibꝰ ipſe xp̃s pro q̃ oĩa dimiſerãt dicebat: Cũ feceritꝭ oĩa que p̃cepta ſũt vobis dicite: Serui inutiles ſu‑ mus:qđ debuimꝰ facere: fecimꝰ. S3 qm̃ abiecta trena ſubſta nõ ſtati ad pfectionẽ aſcendit:qꝛ rebꝰ exterioꝛibꝰ abnegatꝭ re‑ ſtat etiã laboꝛ vt idẽ ip̃e hõ a ſemetip̃o ab negeꝛ:qtũs gradati ꝓficiat ⁊ qñq3 pfectꝰ nõ ſolũ ſe:ſed ⁊ alios ſecũ ad vitã trahat. Jõ de noua ⁊ tenera adhuc eccl'a vel vna quaq3 aĩa conſequẽter dicit:

O Soroꝛ noſtra paruula eſt:⁊ vbera nõ habet:quid faciemus ſoꝛoꝛi noſtre in die qñ alloquen da eſt?]

Soꝛoꝛẽ xp̃i eccl'am vocat: qꝛ de ipſis apl'is dicebat: Jte dicite frĩbꝰ meis Soꝛoꝛ aũt puula:vbera non hẽbat:qñ in ſolis apl'is eccl'a erat: in q̃bus ſeipſa3 vel alios nutrire lacte p̃dicatiõis nõ poterat. Quid petrꝰ alijs p̃dicaret:cũ ſcip̃m diſci pulũ xp̃i in vniꝰ ãcille voce deteſtãdo ⁊ iu rãdo negaret? Pꝛia g̃ eccl'a vbera nõ hẽ‑ bat:qꝛ poſt reſurrectionẽ in vna domo in cluſa: int̃ pſecutoꝛes ſuos nõ dico p̃dica‑ re:ſ3 ⁊ videri timebat. Cõſequent̃ ergo dr̃:

P Quid faciemꝰ ſoꝛoꝛi noſtre in die quãdo alloquenda eſt?]

Allocutꝰ eſt xp̃s ſoꝛoꝛẽ ſuã qñ ſpm̃ ſcm̃ ſup aplos miſit: ⁊ eis in ĩterioꝛibꝰ loq̃ns illos oẽs mũdi loq̃las multiplici diſtribu tiõe docuit:ſed a q̃bus hic q̃rere intelligẽ dus eſt q̃ oĩa nouit: niſi a ſcis pr̃ibꝰ anti‑ q̃s q̃s ad querẽdũ ſpũ ſcõ inſtigauit. Qui bus eodẽ ſpũ q̃ in queſtionẽ eos induxit: reſpõdet ꝓtinus cõuenienter ⁊ ait:

Q Si murus eſt edificemus ſu per eũ ꝓpugnacula argentea.]

Dato ſpũ ſcõ murꝰ ſcã eccl'a efficit: qꝛ q̃ p̃us timida erat inſtruẽte eãdẽ ſpũ oĩpotẽ te ad reſiſtendũ aduerſarijs ĩpenetrabil'r roboꝛat. Qđ mãifeſtat idẽ petrꝰ ſub ãcil la timidꝰ: mox ꝯ̃ p̃ncipes rigidꝰ q̃bꝰ dice bat: Obedire oꝫ deo magꝭ q̃ hoĩbus. Et iterũ. Si iuſtũ eſt nos potiꝰ audire q̃ deũ iudicate. Et nos nõ poſſumꝰ q̃ videmꝰ ⁊ audimꝰ non loq̃. Et de ceteris diſcipulis ſcriptũ eſt. Ibãt diſcipl'i gaudẽtes a ꝯſpe ctu ꝯſilij:qm̃ digni hĩti ſunt ꝓ noĩe ieſu ꝯtumeliã pati. Ecce qualis murus fcã eſt eccl'a:q̃ mõ tenerrĩa: nec pedẽ cuiuſlibꝫ g̃ diẽtꝭ ſine ſui leſiõe gerit. Nõ x̃o accepto mirabl'i artifici ſpũſcõ vniũſi exercitꝰ aſſul tãtꝭ illeſa pedẽ ꝯtẽpni ſupt quã ꝓpugñcl'a edificãt:qꝛ vt nõ tantũ° ſe defendat: ſ3 vt ⁊ ĩpugnãtes reſiſtẽdo ꝓſternat:miracula ei facere ꝯcedit:q̃ cũ hoſtes viderit:ab eiꝰ aggreſſiõe iacula timẽtes terreãt. Que ꝓ pugnacl'a bñ argẽtea eſſe ꝓhibent:qꝛ ip̃a miracula cũ verbi p̃dicatiõe donãt. Et qꝛ argẽtũ ſonoꝝ valde eſt metallũ:argẽtea ꝓ pugnacl'a exñt:qꝛ per miracula fcm̃ eſt vt eoꝝ x̃ba p vniuerſũ mundũ cõualeſcẽter ⁊ fidei pꝛedicationẽ inflexibil'r circũquaq3 diffunderẽt : qđ manifeſtat pſalmiſta di‑ cẽs: Jn omnẽ terrã exiuit ſonus eoꝝ:⁊ in fines oꝛbis terre verba eoꝝ. Sequit.

R Si oſtium eſt cõpingamus illud tabulis cedrinis.]

Oſtiũ etiã bñ eſſe eccl'a3 dicimꝰ:quã ab ipſo xp̃o ptãte3 aperiẽdi ⁊ claudẽdi acce‑ piſſe ſcimꝰ. Oſtiũ ꝓculdubio in ſuis p̃di

catorib⁹ exiſtit: qꝛ per eos adit⁹ ad vitā ſe
nobis aperit. Vn̄ ⁊ ipſi pͥmo paſtori eccl'e
dicit: Qdcūq3 ligaueris ſup terrā erit li=
gatū ⁊ in celiſ: ⁊ qdcūq3 ſolueris ſup terrā
erit ſolutū ⁊ in celis. Vel oſtiū in ipo capi
te ſuo exiſtit: qꝛ ipe de ſe veraciter dixit:
Ego ſū oſtiū. Oſtiū vero tabul' cedris cō=
pingit: qꝛ ſcā eccl'a fidē p̄dicās multidini
bus pploꝝ decorat ⁊ dū ppl'i varijs virtu
tib⁹ aſpgunt: vt v3 ali⁹ de reb⁹ q̄s poſſi=
det: indigētib⁹ nccīa tribuat: ali⁹ oīa abij
ciēs etiā a legitimo cōnubio ſe abſtineat.
Alius vero tm̄ pficiat: vt alioꝝ etiā p̄di=
cator fiat tanq̄ pictura multis colorib⁹ ſic
eccl'ia multis diſtinctiōib⁹ honeſtat: que
ſcō ſpū ꝯualeſcēs: hilariter rn̄det dicens:

S Ego murus: ⁊ vbera mea ſi
cut turris: ex quo facta ſum corā
eo quaſi pacem reperiens.]

Vbera ſua ſicut turri hūit: ex q̄ pacē co=
rā ſpōſo reppit: qꝛ poſtq̄ ſub ipo ſpm̄ pa=
cis accepit p̄dicatores ꝯtēplatiōe altos ⁊
robore inflexibiles nutriuit. Sed quid eſt
q̄ nō ait pacē: ſed q̄ſi pacē repies: niſi qꝛ
dū in h⁰ mūdo ſum⁹ a pctō odis nō deſi
ſtim⁹: ⁊ q̄diu cū pcō viuim⁹ pacē perfcā3
cū illo q̄ ſine pctō in carne vixit nō hēmus
S3 q̄ tantillā pacē quā hēm⁹ p ipm me=
diatorē dei ⁊ hoīm tenem⁹. Jō ſubdit.

T Vinea fuit pacifico ī ea que
habet populos: tradidit eā cu=
ſtodibus.] Jpe vero pacificus noſter eſ
ſe dr̄: q: p ipm deo oē gen⁹ hūanū recōci
liatū eſt. Huic pacifico vinea fuit: qꝛ in la
bore p̄ceptoꝝ carnaliū ſynagogā plātauit
de qua dr̄: Vinea dn̄i ſabaoth dom⁹ iſrl'.
Que vinea in ea q̄ h3 pplos extitit: qꝛ in
lege poſita eſt q̄ multos pplos ſe collegit
De q̄bus popul' dr̄: Pp'i meditati ſt̄ in
ania. Hāc vineā cuſtodib⁹ tradidit: qꝛ ſy=
nagogā moyſi: ⁊ ceteris p̄ribus cuſtodiē=
dā ſubiecit. De qua bene ſubdit.

V Vir affert pro fructu eius
mille argenteos.]

Hec vinea fructū ptulit: qꝛ ex ſynagoga
botr⁹ ille magn⁹: q̄ de terra pmiſſiōis al=
lat⁹ eſt: xp̄s v3 ieſus p hūanitatē pceſſit.
De quo fructu pr̄ ad dauid ait De fructu
vētris tui ponā ſup ſedē. Vn̄ ⁊ apl'us ſcri
bit. Quoꝝ p̄res ⁊ ex q̄bus xp̄us. Per ar
gēteos xo in hoc loco oēm terrenā ſuba3
intelligim⁹. De qua petr⁹ elemoſynā pe
tēti claudo dicebat: Argentū ⁊ auꝝ nō eſt
mihi. Pro frcū ḡ vinee vir mille argēteoſ
affert: qꝛ q̄ſq̄s virilit̄ in fide quā ſuſcepit:
ſeipm: ⁊ oīa que h3 libēti mēte perfecte ⁊
oīa t̄rena dimittit: vt xp̄m veracit̄ habeat
Millenari⁹ em̄ pfect⁹ eſt numerus. Jō p
eū pfectio rei cuiuſlib3 demrat Hos argē
teos in p̄mitiā eccl'ia illi offerebāt: de q̄b⁹
ī actib⁹ aploꝝ ſcriptū eſt. Quotq̄t aūt poſ
ſeſſores agroꝝ aut domoꝝ erāt vēdebāt:
⁊ afferētes ponebāt ad pedes aploꝝ p̄cia
eoꝝ q̄ vendebāt. Jſti ꝯgregati aliā vineā
v3 factā eccl'am ex ſe ipis ꝯſtruxerūt: ⁊ vt
boni agricole ſanguīe ſuo ppagauerūt: ⁊
p̄dicatiōibus vſq3 ad fines terre dilataue
rūt: vt iā mundū pene vniuerſū impleāt:
et fructū locata agricolis ſuis tempibus
reddat. Unde in euāgelio dicit̄: Malos
male perdat: ⁊ vineā ſuam locabit alijs
agricolis: qui reddāt ei fructū tempibus
ſuis. De qua vinea iam bonis locata ipe
pacificus dicit:

X Vinea mea coram me eſt.]

Coram ipo vinea ſua exiſtit: quia perdi=
tis malis agricolis ſanctā eccleſiā per bo
nos doctores: reſpectu benigno erudit.
Cui dicit:

Y Mille tui pacifici ⁊ ducenti:
his qui cuſtodiūt fructus eius.

Qui ſunt iſti pacifici: qui mille dicun=
tur eſſe ⁊ ducēti: niſi illi ſuperiores argē=
tei: quos perfecte dimittim⁹ pacē per eo=
rū diſtributionē cum ſanctis nobiſipis ac
quirimus. Unde ⁊ in euāgelio dn̄s pre=
cipit. Facite vobis amicos de mammo=
na iniquitatis: vt cum defeceritis recipi=
ant vos in eterna tabernacula. Sed quid
per ducētos intelligimus: niſi duplicem

retributionē ꝙ acq̄rimus. Dū in hoc mū
do perfecte ꝓ xp̄o oīa terrena cōtempni-
mus. Mille ergo ⁊ ducēti ecclesie argen
tei exiſtūt: q2 duȝ fideles quiq3 om̄ia que
poſſidēt:ex toto relinquūt:⁊ pacē ſibi cuȝ
ſctis faciūt:⁊ p̄ſentis vite remunerationē
cū celeſti percipiūt. Et hoc eſt qδ domin⁹
in euangelio ait: Amen amen dico vobis
nemo eſt qui reliquerit domū:aut fratres
aut ſorores:aut patrē:aut matrē:aut fili-
os:aut agros ꝓpter me ⁊ ꝓpter euange-
liū qui non accipiet centies tantū: nūc in
tempore hoc domos:⁊ fratres:⁊ ſorores:
⁊ matres:⁊ filios: ⁊ agros cū perſecutiōi
bus:⁊ in ſeculo futuro vitā eternā. Sed
quibus iſta remuneratio ſic duplicat̄:niſi
his qui cuſtodiūt fructus eius. Qui ſunt
autē qui fructus vinee cuſtodiūt? niſi illi
qui in ſancto opere qδ inceperūt perſeue
rātes exiſtūt? Opus eīn qδ ſancto deſide
rio incipit̄: ſi cōſtantia mētis vſq3 ad finē
non tenet̄ ſine fructu habet̄: quia immatu
re ab hoc vnde ꝓceſſerat vacuat̄. Ideoq3
dominus in euāgelio ait: Qui perſeuera
uerit vſq3 in finē: hic ſaluus erit. Sequit̄
ſponſus ⁊ dicit:

**Z ¶ Que habitas in hortis ami
ci auſcultant:fac me audire vo-
cem tuam.]**

¶ Sponſa in hortis habitat:quia ſancta ec
cleſia: vel quelibet ſancta aīa in fructifi-
catiōe virtutū mentē verſat. Cu.⁹ vocem
ſponſus audire deſiderat: quia in hoc ſū-
mopere xp̄o placet: vt per ſectus quilibet
vir infirmos: quoſq3 verbo ſancte p̄dica-
tiōis ammoueat. Amici eīn auſcultant:
quia fideles in eccleſia vt amicus ſpōſi lo
quit̄: pio deſiderio expectāt. Et notandū
ꝙ amicus eſt qui auſcultat: quia qui deū
mēte integra diligit: predicantē quē dili-
git libēter audit. Unde in euāgelio dicit̄:
Qui eſt ex deo: verba dei audit. Sed q2
dū eccleſia veritatē predicat: multi nō in
telligūt: multi quod percipiunt: prauo in
tellectu ſubuertūt. Ideo ammonent vt p̄-
dicet. Reſpondit ſponſa ⁊ dicit:

**aa ¶ Fuge dilecte mi: ⁊ aſſimula
re capree hinnuloq3 ceruoꝝ ſu-
per montes aromatū.]**

¶ Dilectus fugit: quia a reprobis cordib⁹
ſe ne intelligat̄ abſcondit. Dum eīn repro
be mentes ad audiēda vel legenda verba
dei peruerſa intentiōe accedūt: digno iu-
dicio veritatē inueniūt: quā digno appeti
tu nō requirunt̄. Unde ⁊ ip̄a dei ſapiētia
dicit: Querēt me mali: ⁊ non inuenient.
Sed fugiēs reprobos: dilectos montes
aromatū petit: quia peruerſos dimittens
ſanctas aīas viſitare nō deſinit: que ⁊ per
cōtemplationē excelſe fiūt: ⁊ per cōfectio
nes virtutū odorifera vngenta ſecū ferūt.
Super hos mōtes dilectus capree ⁊ hin
nulo ceruoꝝ aſſimulat̄: quia in cordibus
ſanctoꝝ viroꝝ manifeſtat̄: ꝙ pia charita-
te humanitatē pro nobis aſſumpſit. Qui
dū ex patribus antiquis natus fuit: quaſi
exterius hinnul⁹ ſicut dictū eſt: ſuperius
venit. Qui dū eſſet diues: pauperē ſe vt
nos ditaremur fecit: ⁊ duȝ eſſet ſuper oīa
excelſus: humilitatē noſtrā ineffabili di-
gnatiōe ſuſcepit. Cui immenſas gratias
quoaduſq3 viuim⁹ reddamus: cui pro no
bis tradito in mortē: ⁊ reſurgenti in imor
talitatē noſip̄os: ⁊ ſpiritū ⁊ corpus debe-
mus. Qui viuit ⁊ regnat cū deo patre in
vnitate ſpiritusſancti: per infinita ſecula
ſeculorum Amen.

¶ Expoſitio beati Gregorij pa
pe ſuper Cantica canticoꝝ feli-
citer explicit. Impreſſa Baſilee
Anno dn̄i. Milleſimoquadrin-
gēteſimononogeſimoſexto. Die
vero deciotertio Mēſis martij.

¶ Laus deo.

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF